

der, og der har været omlægninger også i forhold til Miljøkontrollen.

Målet for en moderne levnedsmiddelkontrol må være, at den er enkel, at den er enstrengt, at den er effektiv, og at den er troværdig. Enkel betyder, at det offentlige opstiller krav, som virksomhederne skal leve op til ved deres egen kontrol, og det offentlige skal kontrollere, om det nu også bliver fulgt.

Enstrengt betyder, at man i tilfælde af godkendelse, autorisation og certifikatudstedelse kun skal ét sted hen, uanset om det drejer sig om fiskeprodukter, kødprodukter, frugt eller grønt. Effektivitet betyder, at der udøves en hurtighed og en åbenhed i kontrolsystemet, og at der er en forbrugervendt side.

Så må vi diskutere antallet af laboratorier og enheder samt ansvarsfordeling primærkommunerne og amterne og staten imellem. Det drejer sig også om ressourceanvendelse, og det drejer sig om ansvar. Forbrugerkravet er ens, uanset hvor man bor, altså ensartede regler. Man kan sige, at der kan være tale om en kombination af centralisering og udadvendt kommunal virksomhed, amts- eller primærkommunal, som ministeren lidt blødt har skitseret og lagt op til i sin redegørelse.

Til slut et par ord om mit hjertebarn igennem mange år: ernæringspolitikken. Danmark skal have et overordnet organ til at formulere landets ernæringspolitik og til at kunne danne et forum for en videnskabelig ernæringsdebat. Dertil er et statsligt ernæringsråd, der sikrer en bredt funderet videnskabelig basis, nødvendig.

Det private ernæringsråd har gjort et godt stykke arbejde, som de skal have tak for, men opgaven er ændret, og behovet for et uafhængigt organ stiger.

Når det offentlige arbejder for rene, uforfalskede fødevarer, sættes sikkerhed og kvalitet i højsædet. Og så skal der også sættes ind på forskning – det er ganske vist – og selvfølgelig også på oplysning til forbrugerne. Forebyggelse og sundhedsfremme er væsentligt til imødegåelse af sygdommes opståen og medvirkende til en høj grad af livskvalitet. Oplysning må formuleres og leveres derud, hvor folk er, på uddannelsessteder, folkeskoler, arbejdspladser, kantiner og i almindelige hjem. En ny og anderledes form i takt med tiden uden en løftet pegefinger vil fremme modtagelsen af budskabet.

Jeg går ud fra, at dette arbejde vil blive udført i samarbejde med Sundhedsministeriet – vi har netop haft en debat dér om forebyggelse

– og med erhvervsministeren, som også arbejder med formidling af oplysning. Et samarbejde må forventes frem for en overlappning.

Madkultur bliver der ikke meget tid til at omtale i de ti minutter her, men lad mig understrege betydningen af at holde fast i den ædle madkultur karakteriseret af det danske særpræg. Det kan godt trives sammen med den rigtige fordeling af indholdet af protein, fedt og kulhydrater.

Ministerens redegørelse er et godt grundlag for en fremtidig fødevarerlov til afløsning af den eksisterende levnedsmiddellov. Vi vil gerne medvirke til en sådan.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg hører fru Lindbo Larsen sige, at forbrugerne skal kunne fravælge gensplejsede produkter, så jeg vil gerne spørge fru Lindbo Larsen: Ligger der i det, at man skal kunne fravælge kødet fra en gris, der har ædt genmodificeret foder? Og i bekræftende fald, hvis man skal kunne fravælge det som forbruger, hvordan vil fru Tove Lindbo Larsen så sikre det? Det er den ene ting.

Den anden ting er, at fru Tove Lindbo Larsen taler om centralisering af kontrollen. Kan fru Tove Lindbo Larsen give mig nogle eksempler på, hvad det er, der er galt; hvor det er gået galt med den eksisterende miljø- og levnedsmiddelkontrol?

Og kan fru Tove Lindbo Larsen sige mig: Hvad skal der ske de steder, hvor man, hvis fru Tove Lindbo Larsens forslag og holdning går igennem, splitter levnedsmiddelkontrollen fra miljøkontrollen? Det er godt og vel halvdelen af de eksisterende enheder. Hvorfor skal de splittes ad?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge fru Tove Lindbo Larsen, hvad hun vil stille op med det problem, at Socialdemokratiet på den ene side har en politik, der går ud på fuld mærkning af gensplejsede produkter, men at regeringen på den anden side samtidig i EU støtter mærkningsregler, der fritager produkter med bl.a. majsolie, produkter, der indgår i en lang række fødevarer, for mærkning, således at forbrugerne ikke kan se, at der indgår gensplejsede organismer i disse produkter.

Hvad vil Socialdemokratiet gøre for at standse det gennemgribende hykleri, som præger